

administrere Loven. Ogsaa her maa jeg udtale min Anerkendelse af, at saavel de andre Partier som Ministeren har sluttet sig til vort Ønske om, at Haandteringen og Behandlingen af disse forskellige Forhold bliver henlagt til et kommunalt Raad, valgt af Sogneraadene. Det skal indrømmes, at det vil blive meget vanskeligt, at forvalte Loven, og en Centraladministration er ikke i Stand til at behandle disse Bestemmelser paa heldig Maade. Hvis man, som den ærede Ordfører (P. Pedersen) udtalte, er i Stand til at finde de rette Mænd, er det min Tro, at det vil lykkes at gøre det hele saa taaleligt, at Befolkningen i Almindelighed kan være tjent dermed. Jeg tror ikke, man kan undvære disse Bestemmelser, og derfor er vi meget tilfredse med, at det Kvantum, som det er tilladt at tilbageholde, er forhøjet. Vi føler os ogsaa tilfredse med, at Spørgsmaalet om Hjemmebakning og Hakkelseskæring er optaget under Forhandlingen og har fundet Udtryk enten i Ændringsforslagsform eller i Betænkningen. Vi er naturligvis klare over, at Kontrol bliver nødvendig. Det er ikke vor Mening, at Folk skulde kunne disponere over større Kvanta, men paa den anden Side anser jeg det, som jeg vistnok udtalte ved første Behandling, for rigtigt ikke at gribe stærkere ind i Folks sædvanlige Maade at ordne sig paa end absolut nødvendigt, og derfor tror jeg, at den trufne Ordning vil møde Tilfredshed.

Jeg omtalte ved første Behandling Kartoffelspørgsmaalet. Jeg tror, at det Udtryk, der er anvendt i Betænkningen, maa være tilfredsstillende, thi det er af største Vigtighed, at Producenterne af Kartofler hurtigst muligt faar at vide, hvor meget de vil have at afgive til Menneskets Ernæring og i Særdeleshed til Købstæderne, for at de, saa snart ske kan, kan disponere over det tilbageblevne Kvantum, og det er under de nuværende Forhold af største Vigtighed, at der gives Tilladelse til Opfodring af Kartofler paa de forsultne Svin omkring i Landet. Saaledes som Bestemmelsen er udtrykt i Betænkningen, vil det sikkert tilfredsstille alle berettigede Interesser.

Under Nr. 19 er der af Udvalget stillet et af Ministeren tiltraadt Ændringsforslag vedrørende Ekspropriationsretten. Jeg indrømmer, at Venstre har næret Betænkelighed overfor den noget udstrakte Ret til at ekspropriere, der her indrømmes Indenrigsministeren, men vi erkender, at der under de vanskelige Forhold, vi staa-

overfor, kan komme til at foreligge Tilfælde, hvor det er nødvendigt at ekspropriere, og vi har følt os tilfredsstillede, naar det for det første er sagt, at Ekspropriationen sker mod fuld Erstatning, og for det andet, naar det med Hensyn til de Landbrugsmaskiner, som der er Tale om, siges, at Overtagelsen sker efter Indstilling af det kommunale Udvalg. Vi tror, det vil være muligt at haandtere saadanne Bestemmelser, uden at der afstedkommes Uret. Helt undvære Bestemmelserne, erkender vi, kan man ikke.

Jeg skal intet føje til den Motivering, som den ærede Ordfører har givet af de enkelte Ændringsforslag, kun anbefale dem til Vedtagelse her i Tinget.

Sporon-Fiedler: Som det saavel af den ærede Ordfører (P. Pedersen) som af det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) er fremhævet, har det været Udvalget i høj Grad magtpaaliggende at opnaa Enighed om denne Sag, fordi det nødvendig skulde kunne siges, at der af Landbruget ligefrem blev rejst Vanskeligheder overfor dette uhyre vigtige Spørgsmaal. Det er sagt og sagt med stor Grund, at det er et mægtigt Indgreb i Landbrugets frie Dispositionsret, Lovgivningsmagten her vil gennemføre, men vi har alle været enige om, at naar man stod overfor en Tvangssituation som den foreliggende, maatte den Slags Hensyn vige. Der har indenfor Udvalget været arbejdet ihærdigt, og jeg tør sige med stor Beredvillighed, for at imødekomme de forskellige Anskuelser, der er gjort gældende, ikke eet væsentligt Ændringsforslag er man gaaet hen over uden at tage Hensyn dertil. Jeg kan kun være tilfreds med, at man ikke helt har set bort fra den Mulighed, at naar man betalte Brødkornet med ens Pris, uden at der var nævnt nogen Kvalitetsbestemmelse, vilde det, om ikke opfordre Landmændene til at høste deres Korn i mindre god Tilstand, saa dog i hvert Fald slappe de Fordringer, man er berettiget til at stille til en sund og god Brødvare, og ligeledes maa man være glad over, at man straks overfor Landbrugerne har betonet Nødvendigheden af, at Saasæden skulde de selv sørge for og være ansvarlige for. Det vilde have været menneskeligt, om forskellige Landbrugere i Aar, hvor der bliver saa lidt Føderkorn, havde stolet paa, at man ligesom i Foraaret vilde være kommet dem til Hjælp. Men nu er det sagt tydeligt, ogsaa i Betænkningen, at nu maa enhver Landbruger stole paa sig selv, være fremsynet og lægge